

ลูกแปลกพ่อ

พระเยซูคริสต์ทรงตรัสไว้ในพระธรรมลูกาว่า มีคุณพ่อคนหนึ่งมีลูกชายอยู่ 2 คน ลูกชายคนเล็ก อ่อนวอนขอให้พ่อแบ่งทรัพย์สินส่วนที่เป็นมรดกของเขาให้แก่เขา เขาอ่อนวอนจนพ่ออดรนทนต่อไป ไม่ได้ก็เลยแบ่งให้เขากับพี่ชาย เมื่อลูกชายคนเล็กได้รับส่วนแบ่งแล้วก็เดินทางจากบ้านไปเที่ยวเมือง ไกลผลาญทรัพย์ทั้งหมดที่มีอยู่นั้น ด้วยการเป็นนักเลง คบผู้หญิงชั่วดื่มสุรา จนกระทั่งทรัพย์ที่เขาได้รับ จากคุณพ่อนั้นค่อย ๆ หหมดไป เมื่อเงินหมดเขาจะกลับบ้านก็ไม่ได้เพราะค่ารถจะกลับก็ไม่มี ทรัพย์สิน เงินทองที่น่าติดตัวมาได้ใช้ไปจนหมดสิ้น ผลสุดท้ายเมื่อถึงคราวคับขัน ก็เลยต้องไปรับจ้างเป็นคนเลี้ยง หมูในบ้านของชายคนหนึ่ง ชายคนนั้นใช้เขาไปเลี้ยงหมูในทุ่งนาสภาพของลูกจ้างนั้นจะอึด และ สมบูรณ์เหมือนอย่างคนอื่น หรืออย่างนายจ้างไม่ได้ ขณะที่เขาเลี้ยงหมูอยู่ที่ทุ่งนา เขารู้สึกหิวจัด เห็นหมู กินผักถั่วอยู่อย่างเอร็ดอร่อยดี แต่เขาเองกลับหิวโซ่ นำเวทนาเหลือเกิน ทันใดนั้นเอง เขาก็รู้สึกสำนึกตัว ได้ นั่งกอดเขาคอดคอกคิดขึ้นได้ว่า “เออ...เรานี้จะมอดตายเสียที่นี่แล้ว ที่บ้านคุณพ่อเรามีลูกจ้างตั้งหลาย คน ลูกจ้างทุกคนมีอาหารอึดและยังมีเหลืออีก แล้ว เราจะมอดตายเสียที่นี่ทำไมเล่า” เขาเริ่มรู้สึกตัวแล้ว ว่าเขาได้ทำผิด “โอเราได้ทำผิดต่อสวรรค์ และต่อคุณพ่อ เราจะไปสารภาพผิดต่อคุณพ่อ ขอให้ท่านรับ ไว้เป็นลูกจ้างก็ยังดีกว่าที่จะต้องมาทนทุกข์ทรมานเพราะความอดอยากอย่างนี้” จากนั้นเขาก็ลุกขึ้น เดินทางกลับไปบ้าน

เมื่อคุณพ่อเห็นเขาแต่ไกลเกือบจะจำเขาไม่ได้ เพราะเสื้อผ้าขาดกะรุ่งกะริ่ง หน้าตามอมแมม แต่ ด้วยความรักของคุณพ่อ ๆ ก็จำได้ว่าเป็นลูกชายคนเล็กแน่ คุณพ่อจึงวิ่งเข้าไปกอดคอจูบ ลูกร้องไห้ด้วยความสำนึกตัวที่ตนได้ทำให้คุณพ่อของเขาต้องลำบาก เสียใจ ผลาญทรัพย์สมบัติหมดโดยไม่ยอมเชื่อฟัง คุณพ่อของเขา เขาได้สารภาพผิดต่อพ่อว่า “คุณพ่อครับผมได้ผิดต่อสวรรค์และผิดต่อคุณพ่อด้วย ผมไม่สมควรจะได้ชื่อว่าเป็นลูกของคุณพ่ออีกต่อไป ขอให้รับผมเป็นเพียงลูกจ้างเท่านั้นก็ดีแล้ว” พ่อไม่ฟัง เสียง สั่งให้คนใช้เอาเสื้อผ้าอย่างดีเอาแหวนและรองเท้ามาสวมให้ รับคืนเป็นลูกอีก แล้วสั่งคนใช้ให้เอา ลูกวัวอ้วนพีมาฆ่าเลี้ยงกันเพื่อแสดงความรื่นเริงยินดีเนื่องจากลูกคนนี้หายไปแล้วแต่กลับพบกันอีก เหมือนกับตายไปแล้วแต่เป็นขึ้นมาอีก

เรื่องนี้เป็นบทเรียนสอนใจเราทุกคน ที่ข้าพเจ้าบอกว่าลูกแปลกพ่อ เป็นของน่าแปลกใหม่? คน ไทยย่อมรู้ดีว่า ลูกคนไหนที่ด่าพ่อ ด่าแม่ ลูกคนไหนที่ไม่เลี้ยงดูพ่อแม่ ไม่ยอมรู้จักพ่อแม่ เป็นลูกชั่วช้า เลวทราม ข้าพเจ้าเคยได้ยินบางคนเล่าว่า พ่อแม่ส่งให้ลูกคนหนึ่งไปเล่าเรียนจนจบ ได้เป็นใหญ่เป็นโต มี ยศฐาบรรดาศักดิ์สูง พ่อเป็นบ้านนอก ทำทางงกเงินได้ไปหา ลูกคนนั้นก็เลยไม่ยอมรับ กลับบอกว่าไม่ใช่

พ่อ แล้วขับไล่ไป ถ้าเรื่องนี้เป็นความจริงก็เป็นเรื่องที่น่าสลดใจมากเพราะธรรมชาติลูกจะต้องเคารพพ่อแม่ คำพังเพยมีว่า “จะเป็นหนูเป็นหมาก็ยังเป็นพ่อแม่” แต่เป็นที่น่าแปลกหน่อย พ่อแม่น่ะรักลูกแน่ แต่ว่าลูกบางทีจะแปลกพ่อ แปลกแม่ และลูกนะ ไม่ค่อยจะรู้จักพ่อแม่

ในเรื่องนี้ลูกเปรียบได้กับเราทุกคน พ่อเปรียบได้แก่พระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกนี้และตัวเรา เพราะเมื่อเดิมพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์คู่แรกมา และอวยพระพรให้เขามีลูกหลานมากมายจนเต็มแผ่นดินโลก เขาก็เป็นลูกที่เกิดมาจากมนุษย์คู่แรกหรือเรียกได้ว่า พระเจ้าเป็นพ่อของตัวเรา พระเจ้าทรงสร้างดินฟ้าอากาศ ให้ฝนตกตามฤดู ให้มีลมหายใจเข้าออกพระเจ้าให้ความรักและชีวิต พระเจ้าให้สัตว์บก สัตว์น้ำ เพื่อเป็นอาหาร แต่ว่าท่านทั้งหลายเคยขอบพระคุณพระเจ้าหรือเปล่า? ท่านทั้งหลายรู้จักคุณพ่อผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่ง เป็นแบบฉบับของคุณพ่อที่ดี ผู้ที่ให้ทุกสิ่งแก่เราไหม? แต่น่าเสียดายเราเป็นเหมือนลูกคนนั้นที่ข้าพเจ้าบอกว่า พ่อพ่อแม่ซุบเสียดส่งให้เรียนจนได้เป็นใหญ่ เป็น โตแล้วก็ไม่รู้จักพ่อ ฝ่ายพ่อเล่า ท่านคงจะรู้สึกแปลกใจว่า ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้น ท่านและข้าพเจ้าเป็นเหมือนคน ๆ นั้นที่ไม่รู้จักพ่อ ไม่รู้จักพระเจ้า ไม่เคยขอบพระคุณพระเจ้าเลย ยิ่งกว่านั้นอีก ยังทำความชั่วช้าน่าชังหลายอย่าง พระคริสตธรรมคัมภีร์บอกว่า “จิตใจของมนุษย์โกงเกินบรรดาทุกสิ่ง และชั่วร้ายกาจนัก ใครจะรู้จักใจนั้นเล่า?” ใจของท่าน ใจของข้าพเจ้า โกงเกินบรรดาทุกสิ่ง

พระเจ้าเป็นผู้ให้ลมหายใจเข้าออก ถ้าขาดลมหายใจสักพักหนึ่งก็ตายแน่ พระเจ้าให้มีชีวิต ให้อาหาร อากาศและให้มีแสงแดด แต่เราเคยรู้จักพระเจ้าไหม? ถ้าเรื่องนี้เป็นความจริง ท่านจะว่าอย่างไร? โกงไหม? โกงที่สุดและชั่วร้ายกาจด้วย ข้าพเจ้าเคยโกง แต่เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าได้รู้จักถึงความจริงแล้ว จึงรู้สึกเสียใจมาก เมื่อก่อนข้าพเจ้าไม่ทราบว่าโลกนี้เป็นอย่างไร? ไม่รู้ว่าฝนตกแดดออกมาจากไหน? รู้แต่ว่าฝนตกก็ใช้กัน เราเป็นลูกแปลกพ่อ ยิ่งกว่านั้นเรายังทำความชั่วซ้ำเติมอีก จนพระเจ้าเสียพระทัย ในพระคริสตธรรมคัมภีร์บอกว่า พระเจ้าทรงโทมนัสคือ เสียใจที่พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา แต่มนุษย์กลับไม่เชื่อวางใจพระองค์ มีหน้าซ้ำยังกลับไปกราบไหว้สิ่งที่ไม่ใช่พระเจ้า ซึ่งเป็นการกบฏต่อพระองค์ บางพวกกราบไหว้แม่น้ำ อัฐิ ปูนและทองคำ พระเจ้าทรงสร้างสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด แต่เรากลับไปกราบไหว้สิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างนั้น แทนที่จะกราบไหว้พระเจ้าผู้ทรงสร้างเจ้าของดึกกับดึกอย่างไรหนามีเกียรติยศมากกว่ากัน เราจะเข้าไปภายในดึกกล่าวว่า “โอ พ่อเจ้าประคุณดึกช่างใหญ่โตเหลือเกิน” แล้วกราบไหว้ดึกไม่กราบไหว้เจ้าของดึกอย่างนั้นหรือ? ความบาป ความชั่วร้ายทำให้เราโกง และลืมนะพระเจ้า ในพระคริสตธรรมคัมภีร์บอกว่า บรรดาผู้ที่ละลืมนะพระเจ้าจะต้องตกนรก ถ้าเรายังเป็นคนเช่นนั้น ผลที่สุดจะเป็นอย่างไร? เราจะต้องถูกพิพากษา สุดท้ายจะถูกทิ้งลงไปในบึงไฟกำมะถันที่นั่นมีแต่การร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน

พี่น้องที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้าเป็นราชทูตของพระเจ้าที่พระเจ้าใช้ให้นำข่าวดีมาบอกแก่ท่าน เชิญชวนให้ท่านกลับใจใหม่ พระเยซูคริสต์ทรงเตือนเราว่า “จงกลับใจเสียใหม่เพราะว่าใจเป็นบ่อเกิดของความชั่วทั้งหลาย ความคิดชั่วการทำชั่วมาจากใจชั่ว คนดีย่อมเอาของดีมาจากคลังดีแห่งใจของตน คนชั่วย่อมเอาของชั่วออกมาจากคลังชั่วแห่งใจของตน แล้วพวกเรามากพูดคิด คิดผิดบ่อย ๆ ค่ากันง่าย บางทีก็พูดตกหยาบโหล มีความหมายส่อไปในทางสกปรก บางทีอยากจะเป็นคนดี พูดจาสุภาพเรียบร้อย แต่เพียงไม่นานก็กลับทำชั่วอีก เพราะใจมันชั่วจะเอามาตัดแปลง สั่งสอน หรือตักเตือนก็ไม่ได้ พระเยซูคริสต์ตรัสว่า จุดอ่อนของมนุษย์อยู่ตรงไหน พระองค์บอกว่า จงกลับใจเสียใหม่ นี่แหละเป็นข่าวดีที่จะบอกท่านทั้งหลาย ขอเชิญทุกท่านที่รู้สึกว่าคุณเป็นเหมือนกับลูกคนนั้นที่ลืมคุณพ่อของเขา แต่ภายหลังสำนึกได้จึงกลับมาสารภาพต่อคุณพ่อของเขา เราใช้ทรัพย์ที่คุณพ่อแบ่งให้ด้วยการเป็นนักเลงสุรา ไปเที่ยวเมืองไกล พระเจ้าให้หลายสิ่ง ให้เงิน ทอง อาหาร อากาศและชีวิต แต่เรากลับใช้ทรัพย์ของพระเจ้าไปในทางที่เสียหาย เอาไปกินเหล้าบั้ง สูบบุหรี่ย สูบฝิ่น กัญชาบั้ง เอาไปใช้ให้กับผีปีศาจ ล้วนแต่ผลาญทรัพย์ของพระเจ้า แล้วที่สุดจิตวิญญาณของเราก็ขาดสน ถึงแม้เราจะเป็นคนมั่งมี แต่ว่าจิตใจบกพร่องและขาดสนวิญญาณจิตไม่มีอะไรเลย เราเป็นคนเข็ญใจเร้นแค้น ถ้าเราจะรู้สึกตัวว่าเราได้ทำผิดต่อพระเจ้า เราก็ไม่นั่งเฉย แต่เราจะลุกขึ้นกลับไปหาพระเจ้า เตรียมใจสารภาพความผิดบาปต่อพระองค์ พระองค์จะต้อนรับเราเป็นอย่างดี พร้อมที่จะยกบาปโทษให้ วันนี้ถ้าหากว่าผู้ใดรู้สึกตัวว่าท่านได้ทำผิดต่อพระเจ้า หลงลืมพระเจ้า เมื่อท่านสำนึกตัวเช่นนี้แล้ว ให้สารภาพต่อพระเจ้าเสีย พระเจ้าจะทรงโปรดยกโทษบาปให้แก่ท่าน

ความบาปนี้เป็นเหตุให้มนุษย์ต้องได้รับความทุกข์ทรมานต้องเจ็บป่วย จนกระทั่งตาย ความโกรธ ความอิจฉา ริษยา ความชั่วร้ายในใจของเรานี้เป็นผลของความบาป ถ้าเรารู้จักพระเจ้า เราก็จะไม่มีใจอย่างนี้

พระเจ้ายังรักท่านอยู่ ถ้าท่านจะกลับใจเสียใหม่พระเจ้ายังพร้อมเสมอ ที่จะรับท่านกลับคืนเป็นลูกของพระองค์อีก แม้ท่านจะบาป จะชั่ว จะอกตัญญูสักเพียงไรก็ตาม

เมื่อเดิม พระเจ้าทรงสร้างให้เราเป็นลูกของพระองค์แต่ความบาปนั้นได้แยกเราให้กลายเป็นศัตรูของพระเจ้า

เกือบสองพันปีมาแล้ว พระเยซูคริสต์เสด็จเข้ามาในโลกนี้ ทรงตายแทนบาปเราบนไม้กางเขนตายเพื่อจะให้เรากลับมีสัมพันธไมตรีกันกับพระเจ้าอีก พระเยซูคริสต์เป็นผู้สมานรอยร้าวให้มนุษย์ผู้เป็นคนบาปได้กลับเข้าสู่ตำแหน่งลูกของพระเจ้าได้อีก มีทางเดียวเท่านั้นคือ ทางที่พระเยซูคริสต์จะต้องตายบนไม้กางเขน พระเจ้าใช้พระเยซูคริสต์มาเพื่อจะช่วยให้เรา ส่วนมนุษย์ที่หลงอยู่ในความบาปจะต้อง

พินาศ เพราะฉะนั้น พระเยซูจำเป็นจะต้องสละชีวิตของพระองค์บนไม้กางเขนเพื่อช่วยเราและพระองค์ก็ได้ไถ่บาปของเราสำเร็จแล้ว

ขอเชิญทุกท่านที่รู้สึกว่าคุณมีบาป กลับมาหาพระเจ้ากลับใจเสียใหม่โดยเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ พระเจ้าผู้อยู่ในสวรรค์จะยกโทษให้ และรับท่านกลับมาสู่ตำแหน่งลูกอีกแล้วจะชำระใจสกปรกของท่านให้สะอาด ท่านจะได้รับสันติสุขจากพระองค์ จะรอดพ้นจากบาป และยิ่งกว่านั้นท่านจะมีใจใหม่ที่บริสุทธิ์ เมื่อตายจากโลกนี้ไปไม่ต้องตกนรก แต่พระเจ้าจะรับวิญญาณของท่านขึ้นไปสู่สวรรค์ นี่เป็นข่าวดีที่ข้าพเจ้านำมาบอกแก่ท่าน ขอเชิญท่านรับเอาพระเยซูคริสต์ผู้เป็นทางเดียวที่จะนำเราไปถึงพระเจ้าได้ นอกจากพระองค์แล้วไม่มีทางอื่นที่จะช่วยให้รอดได้

ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยให้ท่านรู้สึกว่า ท่านเป็นคนผิดบาป และให้ท่านกลับใจใหม่ กลับมาหาพระเจ้าเช่นเดียวกับลูกชายคนนั้นที่กลับใจใหม่ และกลับมาคืนดีกับคุณพ่อของเขา.